

та правоохоронній системах. Лише після цього можна ставити питання ролі адвокатів у питаннях подолання корупції. Єдине, що вони як адвокати можуть зробити, це займатися безпосередньо розкриванням фактів корупції, але подолати її – не в їхніх силах[4].

Тому важко переоцінити важливість активних дій адвокатської діяльності у боротьбі з корупцією. Необхідно звести до мінімуму ознаки невиконання адвокатськими обов'язками з точки зору дотримання професійно-етичних стандартів адвокатів та належним чином виконувати вимоги антикорупційного законодавства. Адже це є важливою умовою ефективного розвитку адвокатури та виконання нею соціальних функцій у демократичному суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 чер. 1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#>.
2. Правила адвокатської етики, затверджені Звітно-виборним з'їздом адвокатів України 09 червня 2017 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001891-17#Text>.
3. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. С. 1438.
4. Адвокатська спільнота вважає, що починати боротьбу з корупцією у сфері правової допомоги потрібно з самої держави. URL: https://www.irf.ua/advokatska_spilnota_vvazhae_sho_pochynaty_borotbu_z_korupcieyu_treba_z_samoj_derzhavy/

Вікторія ЗЕЙКАН,

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Маргарита МАКСИМОВА,

викладач кафедри

адміністративного права,

процесу та адміністративної діяльності

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК ЕЛЕМЕНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Сучасна нація не може функціонувати без належної інформації, що робить цитату британського прем'єр-міністра Вінстона Черчілля про важливість володіння інформацією значною. Зараз із поширенням сучасних технологій, національна безпека стає більш актуальною, тому необхідно мати комплексний єдиний метод роботи з інформацією. Проте Інтернет та його глобальні зв'язки призводять до проблем із інформаційною безпекою,

включаючи витoki даних, маніпуляції політичними та економічними системами, загрозу інформаційної війни та зростаючу стурбованість державною безпекою. Крім того, багато людей стикаються із соціальними наслідками своєї залежності від інформації. Тому, одним із головних завдань сучасної держави є гарантування інформаційної безпеки особистості, що включає захист її психіки та свідомості від небезпечних інформаційних впливів, таких як маніпулювання, дезінформація, спонукування до образ тощо [2].

Україна визнає важливість інформаційної безпеки і визначає її як ключовий фактор національної безпеки у своїх законах та стратегії. Сучасні війни відбуваються не тільки на полі бою, але й в інформаційній сфері, і тому важливо бути готовим до захисту своєї країни від інформаційних загроз. Це вимагає комплексного підходу до роботи з інформацією та забезпечення інформаційної безпеки особистості, щоб захистити її психіку та свідомість від небезпечних інформаційних впливів. Люди та країни постійно працюють над розумінням тактик, які використовуються в інформаційній війні, щоб протидіяти їм та захистити свої інтереси. Такі тактики включають введення людей в оману, дезінформацію, залякування та інші методи, що можуть шкодити переконанням та свободі людей [3, с. 181].

Метою інформаційної війни на стратегічному рівні є вплив на рішення та поведінку противника таким чином, щоб він не помічав впливу інших. Якщо така війна буде успішною, але незавершеною, то супротивники прийматимуть рішення та дії, які не відповідатимуть їхнім намірам. Існують різні види інформаційних воєн та важливі етапи їх підготовки. Оперативна підтримка, введення противника в оману, психологічні операції, електронна війна та вогневе знищення є найважливішими компонентами інформаційної війни, які виконуються у комплексі з глибокою та всебічною розвідкою. Для досягнення своїх цілей в новій «інформаційній війні» використовуються різноманітні математичні та програмні засоби, такі як «віруси» та «закладки», методи дистанційного зчитування та видалення інформації. Важливо, щоб інформаційна політика будь-якої країни була збалансованою та підтримувала індивідуальні, соціальні та національні інтереси. Крім того, важливим є розвиток власної системи управління під час бойових дій.

Держава повинна забезпечувати прозорість та інформованість громадян про діяльність своїх установ та органів у сфері інформації. У зв'язку з геополітичним статусом України, ця країна може стати об'єктом реалізації національних інтересів великих держав світу. Запобігання цьому та забезпечення інформаційної безпеки є важливою складовою національної безпеки. Основним напрямком державної політики України у цьому напрямку є забезпечення інформаційного суверенітету країни шляхом розвитку національної інформаційної інфраструктури та ресурсів, впровадження новітніх технологій, удосконалення державного нагляду за розвитком інформаційного поля та захисту національного інформаційного простору від монополізації [1].

Список використаних джерел:

1. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19 червня 2003 року № 964-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 39. Ст. 351.
2. Жарков Я. Небезпеки особистості в інформаційному просторі. Аналітика. Інформаційна безпека. Юстиніан. 2007. № 2. URL: <http://www.justinian.com.ua>.
3. Шпилик С. Інформаційна війна, пропаганда та пр: такі схожі й такі різні. Галицький економічний вісник. 2014. Том 47. № 4. С. 178- 188.

Вікторія ДОВГИХ,

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Дмитро ТІНІН,

старший викладач кафедри

тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

РОЛЬ ТАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Тактико-спеціальна підготовка в Національній поліції України є ключовим елементом для підготовки правоохоронців до різних ситуацій, в тому числі й під час воєнного стану. Воєнний стан може призвести до різких змін в соціально-політичній ситуації країни, зокрема, зростання рівня насильства, злочинності та загроз для національної безпеки.

Тактико-спеціальна підготовка дозволяє поліцейським отримати необхідні знання, навички та вміння, щоб ефективно протистояти різноманітним загрозам воєнного стану. Наприклад, вона включає навчання тактичних дій при проведенні операцій затримання та переслідування злочинців, використання спеціального та озброєння, забезпечення безпеки населення в умовах надзвичайних ситуацій тощо.

До тактико-спеціальної підготовки в національній поліції України можуть входити такі елементи, як навчання стрільби, бойових мистецтв, тактичного медичного обслуговування, техніки безпеки та інше. Також до неї можуть входити практичні тренування в умовах, які схожі на ті, що можуть зустріти поліцейські під час воєнного стану [1, с. 102].

Умови воєнного стану є особливим випадком для національної поліції України, оскільки вони передбачають збільшення загроз для громадського порядку та безпеки громадян. В таких умовах поліцейські повинні вміти діяти швидко та ефективно, щоб захистити громадян та забезпечити стабільність в країні [4, с. 66].